ญ๊า เฟาห็ ปอห์

เท่า อู๊ มั้ว อี๊ เฌ๋ เนงห์ มั้ว อี๊ ศี่ ตู๊ ญ๊า เท๊ย เนี่ย ปอห์ ญ๊อ อัว เก ต๊า สีห็ ตูห็ ญ๊า ฌีห็ เญี่ย เนี่ย ปอห์ วี่ เนี่ย ปอห์ ฆ๋อ มัวห์ ฌีห็ ป่อ เก๋ .ญ๊อ มั้ว อี๊ ฮนู๊ ตูห็ ตู๊ เท๊ย ตูห็ ญ๊า เนก๋อ ฌีห็ ซ๋า ยูห์ เนี่ย ปอห์ เนก๋อ ตั๋ว ฌี๋ ยี่ จ้อ เนี่ย ปอห์ มูห็ เฟาห็ เจี้ย. ลู๊ สี้ เฮ่อ เท่า เนก๋อ ต๊า ต่อ ยั๋ว เฟาห็ เนี่ย ปอห์ เนก๋อ ฌีห็ นจอ ข๊า นขา เฮลา. ตูห็ ตู๊ เท๊ย ตูห็ ญ๊า ตร๋อ ลอห็ นขา เฮลา เล่อ เนี่ย ปอห์ เท้ย ลี เฆ๊ ลู๊ เฮลั๊ เต่อ ลอห็ เท๊ย ม๊ว เนจ้า เฮลั๊ เกอ เตา ยชง ลี ปู๊ เท๊ย เท้ย เคี๋ย เล่อ. ตูห็ ตู๊ เท๊ย ตูห็ ญ๊า นขา เฮลา ตั้ว ศอห์ เนก๋อ เตรา เสี๊ย นฌอ เฟาห็ เนี่ย ปอห์ ฌีห็ นจอ เฆ๊ ลู๊ เฮลั๊ ไส๊ วี่ ไนฉ ฌ่า เนงห์ เดฮา เก๋ ลอห็ ป่อ. เดฮา ลอห็ 3 ฮนู๊ เนี่ย ปอห์ เคี๋ย มูห็ ญ๊อ ฮ๋า ยช๋ง เท๊ย ขั้ว ตู เสี๊ย ลู๊ สี้ เฮ่อ เนต๋อ เนี่ย ปอห์ เจ๊ง เนกาห็ อัว จาห็ เนี่ย ปอห์ ไฆห็ เตห็ มูห็ นพ๋า เตราห์ อี๊ ลู๊ พี้ ซ๊า. เนี่ย ปอห์ เท้ย ลี ม๊ว เฆ๊ ไส๊ อัว จาห็ ม๊ั้ว เญี้ย กู๊ เนตา เฮ๋ง. เนต่อ ตูห็ ญ๊า เนก๋อ ซ๋า ไฮห็ เตียห็ เนี่ย ปอห์ ตัวห์ เล่อ อัว จาห็ ลู๊ สี๊ เฮ่อ เนต๋อ ม๊ั้ว อี๊ ลู๊ สั๊ว ค๊อ ฆ๋อ ตร้ง ตูห็ ตู๊ เท๊ย ตูห็ ญ๊า เท้ย ลี มูห็ เฆ๊ ฆ๋อ ตร้ง. เนก๋อ เจ๊ง เนกาห็ ป่อ เนี่ย ปอห์ ตร๋อ ลอห็ เท๊ย นขา เตา เญี้ย กู๊ เนตา เฮ๋ง. ตูห็ ญ๊า เท้ย ลี นงห์ เนี่ย ปอห์ เตียห็ เนี่ย ก้อ ตื๊ ตัวห์ เล่อ ส๋า อัว จาห็ ก้อ ฮ้า เฌ่ง นขา เตา เญี้ย กู๊ ลอห็ เนตา อัว ลั้ว ลี. เนี่ย ปอห์ เท้ย เต๊ ตูห็ ญ๊า ไฮห็ เตียห็ เนี่ย ตัวห์ เล่อ เตียห์ๆ เนี่ย ตื๊ มูห็ ศอห์ เส่า เข่า ตนู้ เล่อ. เจห็ ฮั๊ว ไตห็ นตู้ เจีย ลี ม๊ว เญี้ย เท๊ย กู๊ เตรา เนี่ย นขา ลอห็ ซื๊. เท๊ย ฮั๊ว ไตห็ นตู้ ฮ้า เฌ่ง ไฮห็ เตียห็ .ยอห์ ญ๊า มูห็ ศอห์ เส่า เข่า นตู้ มาห็ ฮั๊ว ไตห็ ฮ้า เฌ่ง ยั๋ว ม๊ว เญี้ย กู๊ เนตา ฉ้า ฆ๋อ น๋อ นศี๋. ตูห็ ญ๊า เตา ฮน๋อ เนี่ย ปอห์ ไฮห็ ลี เนต๋อ ตูห็ ญ๊า ซ๋า เตา เญี้ย เนตา เจห็ เท้ย ลี ไฮห็ ก่อ ตูห็ ตู๊ จ้อ ตูห็ ญ๊า มูห็ เฟาห็ เตา 3-4 ฮนู๊ ฌีห็ ป่อ ตูห็ ญ๊า ลอห็ ลี.ตูห็ ตู๊ เท้ย ลี นงห์ เนี่ย ปอห์ เตียห็ เนี่ย อัว ลี จาห็ ฌีห็ ป่อ ญ๊า ลอห็ ลี. เนี่ย ปอห์ เท้ย ลี ไฮห็ เตรา ตูห็ ตู๊ เตียห็ เย้ง ฌีห็ ม๊ั้ว อี๊ ตูห์ เนงห์ มาห์ เฟาห็ เล่อ ยั๋ว ฌีห็ ตัวห์ เท๊ย ญ๊า ตัวห์ เล่อ ฌีห็ ตร๋อ ลอห็ เล่อ มอห์ มี ตู๊.

ลูกสะใภ้ฝังแม่ย่า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีอยู่ครอบครัวหนึ่ง ในนั้นมีแม่ย่าที่ตาบอดกับลูกชายและลูกสะใภ้โดยปกติลูกสะใภ้ไม้ชอบแม่ย่าที่ตาบอด อยู่มาวันหนึ่งลูกสะใภ้ก็มีความคิดชั่วร้ายไม่อยากเลี้ยงดูแลแม่ย่าจึงได้วางแผนเอาแม่ย่าไปฝังทั้งเป็นในขณะนั้นลูกสะใภ้และลูกชาย ลืมเอาจอบไปด้วยดังนั้นเขาสองคนจึงไปเอาจอบมาแม่ย่าจึงเฉยโอกาสหนีออกจากโลง แล้วปิดฝาโลงเรียบเหมือนเดิมทั้งสองคนกลับมาด้วยความรีบร้อน ก็ไม่ได้เปิดฝาโลงศพดูได้แต่ตั้งหน้าตั้งตาฝังเพราะกลัวเดี๋ยวคนผ่านมาเห็นเข้า ผ่านไป 3 วันแม่ย่าก็ได้แต่หลบเข้าไปในป่านั่งร้องให้เสียใจทันใดนั้นเองแม่ย่าก็สะดุ้งเพราะมือข้างหนึ่งไปแตะโดนหีบใบหนึ่งและแม่ย่าก็ได้เปิดดู โอ้...ปรากฏว่าในนั้นมีเงินทองและสมบัติมากมาย ทางด้านของลูกชายและลูกสะใภ้ก็นึกว่าแม่ย่าคงตายไปแล้วทันใดนั้นเองก็มีเสียงเคาะประตูดังขึ้น ทั้งสองได้เปิดประตูและตกใจเมื่อเห็นแม่ย่ากลับมาพร้อมหีบสมบัติมากมาย และลูกสะใภ้ก็ได้ถามว่าแม่ตายไปแล้วไม่ใช่แม่ย่าจึงตอบลูกสะใภ้ว่าแม่ตายไปแล้วจริงๆ และขึ้นไปถึงสวรรค์เทวดาจึงได้เอาสมบัตินี้ให้แม่มา และเทวดายังบอกว่าถ้าลูกสะใภ้ไปถึงสวรรค์เทวดาจะให้มากกว่านี้อีกหลายเท่าทีเดียวลูกสะใภ้ได้ฟังดังนั้นก็ได้พูดกับสามีและเอาตัวเองไปฝังเพื่อจะได้เอาสมบัติปรากฏว่าลูกสะใภ้ก็ได้ฝังตัวเองตายผ่านไป 3-4 วันไม่เห็นลูกสะใภ้กลับมาลูกชายก็ได้ถามแม่ว่าทำไมลูกสะใภ้ยังไม่กลับมาเองแม่ย่าจึงตอบลูกชายว่ามีใครบ้างที่ฝังแล้วไม่ตายลูกสะใภ้ตายไปแล้วหละลูก คงไม่กลับมาอีก